JORDI DURAN PRESENTADOR DEL MAGAZÍN MATINAL ?EL DIA A LA COM'.

Entrevistes | 19-10-2010 | 13:08

*Gemma Busquets
Fa poc ha bufat les 500 espelmes del magazín matinal de COM Ràdio, que comparteix amb Albert Vico, el qual s'ocupa de la franja d'entreteniment. Reivindica un periodisme basat en l'ofici i no arrossegat per les dinàmiques oficialistes i destaca el valor de la informació de proximitat

Quina valoració fa de 500 edicions?

Molt positiva, des d'un punt de vista estrictament professional i de satisfacció personal. Però destacaria haver sabut trobar un to i una manera d'explicar l'actualitat on es tingui molt en compte els nivells d'entreteniment que requereix la ràdio actual, els condicionants tecnològics, les xarxes socials, i estar obert en tot moment a la participació dels oients. Més enllà de ser un tòpic, cal demostrar-ho dia a dia en antena i fer saber als oients que la seva opinió pot tenir el mateix pes que la d'un tertulià. I sobretot establir nous nivells de criteri periodístic, en el sentit de no deixar-te arrossegar pel que jo considero, i que podríem anomenar, la ?realitat oficial' o el seguiment oficialista, que sembla que les notícies siguin les mateixes a tot arreu. Per mi, la gran revolució pendent encara en el món periodístic és assolir un cert compromís de sinceritat i d'honestedat.

Què ofereix ?El dia a la COM' que el diferencia d'altres magazíns matinals?

La constant recerca de l'aplicació del sentit comú. No deixar-te portar per aquelles polèmiques, per mi una mica estèrils, que de vegades comporta el seguiment d'una actualitat que, en aquest país és molt declarativa: declaració, contradeclaració, cultura de la queixa, polèmica i entrar en aquesta dinàmica que no porta enlloc. Cal poder aturar-te i decidir si això realment interessa a una part de la nostra audiència o l'estem arrossegant en una mena de cercle viciós que no porta enlloc.

Polèmiques que només interessen als periodistes i als tertulians.

Exactament. Em molesta quan percebo que un periodista l'únic que persegueix és que l'endemà el citin als diaris. El que vull és acontentar el meu oient independentment del reconeixement que això pugui tenir l'endemà en aquest món politicomediàtic que està carregat d'orgues.

Saber copsar el que interessa a l'oient.

No allunyar-lo d'allò que passa sinó donar-li elements de judici i intentar, no diré ser objectiu perquè l'objectivitat és una quimera, sinó donar-li elements de judici, perspectives diferents perquè l'oient es faci la seva pròpia composició. I sobretot tenir molt en compte tots aquests nous valors que persegueix la COM: redefinir-se en el paper de servei a la comunicació de proximitat. En ràdio convencional ens estem adonant que això està costant molt i les dinàmiques de la ràdio de tota la vida, un magazín com és aquest, et porta a deixar-te arrossegar pel que fa tothom. Però de portes endins, estem connectats en xarxa amb les emissores locals de Catalunya i les municipals poden oferir continguts. I aquest és un món a explotar que no es té prou en compte. I hauria de ser el nostre principal senyal d'identitat.

La informació local només apareix als grans mitjans quan hi ha una tragèdia. No se la valora prou.

És aquesta visió única, barcelonina, de l'actualitat que fa que a vegades considerem que el que no és estrictament propi de l'interès metropolità barceloní és una mica actualitat de joguina. Hem de saber posar en relleu tot això. Molts oients poden abandonar el vaixell argumentant que perquè han d'escoltar una emissora que està més pendent del que passa al cap i casal que dels seus problemes. Posar en relleu això és complicat i és una feina de formigueta, i no me'n vull fer escàpol.

El principal problema és que la COM té poca ressonància fora de la zona metropolitana?

Tenim aquesta dualitat. Som l'emissora municipal de la gran Barcelona. Hi ha servituds portades amb molt de gust. Però no podem oblidar que som una ràdio pública amb una comanda feta. I hem de ser capaços de compatibilitzar la dualitat.

La lluita pel lideratge és entre Catalunya Ràdio i RAC1. On queda la COM?

Fent una informació no tan estereotipada. El que em molesta és que algú veient les escaletes del programa pugui intuir el contingut i el què diran els principals protagonistes; voler anar una mica més enllà d'això. Catalunya Ràdio és l'emissora institucional, del país; hi ha una sèrie de militància radiofònica al voltant de Catalunya Ràdio que també ha sabut ressituar-se. Hi ha una moda radiofònica que passa per RAC1, que no se'ls pot negar que han sabut rejovenir el llenguatge radiofònic. I nosaltres estem navegant al mig buscant el nostre lloc en tot moment tenint en compte aquesta comanda de donar servei al món local, que no podem mai perdre de vista.

Fuente: Avui
Autor: Avui